

almindelige regler om en vis begrænsning i retten til at fradrage underskud ved landbrugsvirksomhed i skatteyderens øvrige indtægt. En sådan ordning ville forudsætte, at man for et stort antal skatteydere måtte foretage særskilt opgørelse af landbrugsindtægten og den øvrige indtægt, og sådanne opgørelser vil rejse en række problemer bl. a. med hensyn til, hvorledes renter af gæld og henlæggelser til investeringsfunds skal behandles. Finansministeren gav tilsagn om, at han inden fremsættelsen af forslag til ligningslov for skatteåret 1961-62 ville lade foretage en undersøgelse af mulighederne for en praktisk løsning af disse spørgsmål.

Udvalget har ligeledes overvejet den skattemæssige behandling af de skatteydere, hvis indtægt går ned, fordi de på grund af alder opgiver deres stilling eller erhverv. Disse skatteydere må i det første par år, efter at deres indtægt er gået ned, betale skat på grundlag af deres tidligere, højere indkomst. De økonomiske vanskeligheder, dette kan føre til, har man hidtil i et vist omfang afbødet ved bevillingsmæssig lempelse. Man har drøftet muligheden for at give almindelige lovregler om den skattemæssige behandling i disse tilfælde, ligesom det har været drøftet, om adgang til forudbetaling af det følgende års skat kunne formindske de uheldige virkninger af de bestående forhold.

Finansministeren har imidlertid givet udtryk for, at der vil være store vanskeligheder ved at udforme sådanne lovregler, og har i denne forbindelse udtalt, at en tilfredsstillende løsning antagelig vil forudsætte, at man går over til at opkræve skat af årets indtægt. Så længe en sådan ordning ikke er gennemført, må man fortsat benytte bevillingsmæssige lempelser. Finansministeren gav tilsagn om, at der i samråd med ligningsrådet vil blive udsendt en vejledning til de lokale myndigheder om behandlingen af disse sager. Det skal være formålet med denne vejledning at tilvejebringe større ensartethed i de bevillingsmæssige afgørelser og at søge gennemført en lempeligere praksis end den, skattedepartementet hidtil har fulgt.

Mindretallet har ikke ment at kunne akkviescere herved. Der bør efter mindretallets opfattelse nu drages omsorg for gennemførelse af sådanne lovregler på dette område, at de pågældende personer ved, hvilke skattemæssige regler der gælder for dem, og ikke skal være afhængige af bevillingsmæssige lempelser. Mindretallet vil foranledige, at folketinget under lovforslagets 2. behandling får lejlighed til at træffe beslutning herom.“

Endelig oplyses, at udvalget har drøftet bestemmelsen i § 9, stk. 3, i lovebekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1959, hvorefter beløb, der er godtgørelse for udgifter til rejse, herunder til ophold og fortæring under rejsen, ikke skal medregnes ved indkomstopgørelsen i det omfang, de er medgået til dækning af merudgifter ved rejsen. „Bestemmelsen medfører, at den skattepligtige får adgang